

Η ηπατίτιδα Β είναι μία από τις πιο κοινές μολυσματικές ασθένειες στον κόσμο. Οφείλεται σε ιό που προσβάλλει το ήπαρ. Το 10% των ανθρώπων που μολύνονται θα είναι χρόνια μολυσμένοι. Αυτό σημαίνει ότι θα έχουν τον ιό για πάντα. Αν δεν ανακαλύψουν ότι είναι χρόνιοι φορείς και δεν πάρουν θεραπεία, η χρόνια ηπατίτιδα Β μπορεί να εξελιχθεί σε μία πολύ σοβαρή ασθένεια. Αντιθέτως το 90% των ανθρώπων με ηπατίτιδα Β θα παρουσιάσουν οξεία μόλυνση. Η οξεία ηπατίτιδα Β διαρκεί από μερικές εβδομάδες έως μερικούς μήνες. Σχεδόν όλοι οι ασθενείς θα αυτό-ιαθούν χωρίς μόνιμα προβλήματα υγείας. Η ηπατίτιδα Β είναι ένα σοβαρό παγκόσμιο πρόβλημα υγείας και ο καθένας που δεν είναι εμβολιασμένος μπορεί να κολλήσει.

Δύο δισεκατομμύρια άνθρωποι έχουν μολυνθεί από τον ιό της ηπατίτιδας Β. Περίπου το 90% έχουν την οξεία μορφή της ασθένειας από την οποία θα θεραπευθούν πλήρως. Παρ' όλα αυτά περίπου 350 εκατομμύρια έχουν μολυνθεί με χρόνια ηπατίτιδα Β που σημαίνει ότι θα είναι φορείς για την υπόλοιπη ζωή τους. Περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο από την ασθένεια.

Στην Ελλάδα υπάρχουν 200.000 χρόνιοι φορείς, ενώ οι περισσότεροι έχουν μολυνθεί ενδο-οικογενειακώς (!!!).

Ο ιός μεταδίδεται με το αίμα και τα σωματικά υγρά. Συγκεκριμένα:

- Η έγκυος μεταδίδει τον ιό στο παιδί.
- κατά την σεξουαλική επαφή με μολυσμένο σύντροφο χωρίς χρήση προφυλακτικού.
- Χρήστες ναρκωτικών ουσιών που μοιράζονται βελόνες ή σύριγγες.
- Χρήση μη απολυμασμένων ξυραφιών σε κουρεία-κομμωτήρια.
- Μέλη της ίδιας οικογένειας που μοιράζονται οδοντόβουρτσες ή ξυραφάκια.

Τι να κάνω?

Σημαντική είναι η προληπτική εξέταση για ηπατίτιδα Β. Γίνεται έλεγχος του αντιγόνου της Ηπατίτιδας Β (το λεγόμενο «αυστραλιανό») και των αντισωμάτων. Μπορούμε έτσι να διαπιστώσουμε αν είμαστε χρόνιοι φορείς ή όχι. Ελέγχουμε και τις τρανσαμινάσες του ήπατος για να δούμε αν υπάρχει βλάβη του ήπατος. Τα ανωτέρω γίνονται σε οποιοδήποτε μικροβιολογικό εργαστήριο. Αν η εξέταση είναι θετική ο ασθενής παραπέμπεται σε Παθολόγο-Ηπατολόγο ο οποίος ζητάει το ιικό φορτίο (ποσότητα του ιού στο αίμα). Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι υπάρχει βλάβη του ήπατος λόγω του ιού συνεχίζουμε με βιοψία ήπατος. Από τις εξετάσεις αυτές αποφασίζει ο γιατρός αν πρέπει ή όχι να χορηγήσει φαρμακευτική αγωγή. Το σημαντικότερο όλων είναι ότι μπορούμε **πολύ απλά** να

προφυλαχτούμε από τον ιό της ηπατίτιδας Β κάνοντας προληπτικό έλεγχο αντισωμάτων. Αν αυτός είναι αρνητικός τότε προβαίνουμε σε

εμβολιασμό

για τον ιό έτσι ώστε να αποφύγουμε δυσάρεστες συνέπειες.

Συνοπτικά, μπορεί κάποιος πολύ εύκολα ακόμα και μέσα στην οικογένεια να κολλήσει ηπατίτιδα Β. Το 15-20% των χρόνιων φορέων θα εμφανίσει κύρωση ήπατος, καρκίνο και ηπατική ανεπάρκεια. Τα συμπτώματα είναι συνήθως ήπια ή απουσιάζουν. Όταν τα συμπτώματα είναι σοβαρά, η νόσος είναι προχωρημένη. Για τους χρόνιους φορείς είναι αναγκαία η παρακολούθηση από Ηπατολόγο. Ο γενικός πληθυσμός πρέπει για να προστατευθεί να κάνει προληπτικές εξετάσεις για τον ιό και να εμβολιαστεί. Όσοι έχουν εμβολιαστεί (3 συνεχόμενες δόσεις) πρέπει κάθε 5-6 χρόνια να κάνουν έλεγχο προστατευτικών αντισωμάτων. Αν ο αριθμός τους είναι μικρός ($\text{anti-HBs} < 10$) επαναλαμβάνουν μία αναμνηστική δόση.